

Vydejte se na cestu!

To bych chtěl říci především těm nejmladším, kteří dokážou být k dispozici a velkorysí i vzhledem ke svému věku a hledí do budoucnosti, jež se otevírá před jejich očima. Pohled do neznáma a starosti o budoucnost i nejistoty každodenního života mnohdy přinášejí riziko, že se jejich rozlet ochromí a jejich sny překazí; někdy docházejí až k myšlence, že nemá smysl se pro něco nasazovat a že Bůh křesťanské víry omezuje jejich svobodu. Nikoli, drazí mladí, nemějte strach vycházet ze sebe a vydávat se na cestu! Evangelium je slovo, které osvobozuje, proměňuje a činí váš život krásnějším.

Stále si volit otevřený horizont

Ženy jdou oznámit zprávu (Mt 28,8). Bůh vždycky začíná u žen, které otevírají cestu. Nepochybují, vědí. Viděly a dotkly se. Viděly také prázdný hrob. Je pravdou, že učedníci nedokázali uvěřit, řekli si asi: „Ženy mají poněkud přebujelou představivost...“ Oni pochybovali, ale ženy měly jistotu, a nakonec po této cestě dospěly až k dnešku: Ježíš vstal z mrtvých a žije mezi námi (Mt 28,9–10).

A potom tu je ještě něco jiného. Zdá se, že je lepší nežít s prázdným hrobem, který působí spoustu problémů. A padne rozhodnutí zakrýt skutečnost. Je to vždycky stejné: když nesloužíme Bohu, sloužíme bůžkovi, penězům. Pamatujme, že Ježíš řekl: „Jsou dva páni. Pán Bůh a bůžek peněz. Nelze sloužit oběma.“ Velekněží a učitelé Zákona si jako východisko z této zjevnosti, z této skutečnosti [prázdného hrobu] zvolili cestu, kterou jim nabízí bůžek peněz, a koupili si mlčení (Mt 28,12–13), mlčení svědků.

Jeden ze strážců sice hned po Ježíšově smrti vyznal: „Tento člověk byl opravdu syn Boží“ (Mk 15,39). Ale tito nešťastníci nechápou, mají strach o svůj život... Šli tedy za velekněžími a učiteli Zákona, kteří je podplatili. Zaplatili jim, aby řekli, že Ježíšovo tělo ukradli učedníci. Zaplatili jim, aby mlčeli, a toto, drazí bratři a sestry, není úplatek, toto je korupce, čirá zkaženost, korupce v čistém stavu. Pokud neuznáváš Ježíše Krista za Pána, přemýšlej proč. Kde je pečeť tvého hrobu, kde je korupce? Je pravdou, že mnozí lidé nevyznávají Ježíše, protože jej neznají a poněvadž jsme jim jej důsledně nehlásali, což je naše vina. Pokud se však tváří v tvář zjevnému faktu volí tato cesta, pak je to ďáblova cesta zkaženosti. Dostals zapláceno a buď zticha.

Pán života ať nám v našem osobním i společenském životě stále pomáhá volit tuto zvěst, kterou je otevřený horizont, a vede nás, abychom volili dobro lidí. A nikdy nepadli do hrobu bůžka peněz.

Oheň, který se obnovuje

Dospělý člověk musí zrát, aby neztratil hodnoty svého mládí. Vždyť ve skutečnosti každá životní fáze je trvalou milostí a obsahuje hodnotu, která nesmí zaniknout. Dobře prožité mládí zůstává přítomné jako vnitřní zkušenost. Ta je v dospělém věku dál zpracovávána, prohlubuje se, trvá a přináší ovoce. Zatímco pro mládí je typické, že člověk je přitahován nekonečností, která se před ním otevírá a která začíná, nebezpečím dospělého věku s jeho jistotami a pohodlím je, že tento obzor stále více zanedbává a zapomíná na tuto hodnotu, která byla vlastní létům mládí. Je třeba, aby tomu bylo naopak: zrát,